Reuchlin, Johannes ; Guarinus <Veronensis>: Vocabularius breviloquus / Joh. Reuchlin. [Enth.:] Ars diphthongandi / Guarinus Veronensis [u.a.]

[Straßburg: Georg <Husner>], 30. Sept. 1496

ctorum quib⁹ clausulas distinguere de//
bes. Parenthesim vero/que ab incepta
clausula sed nondũ ꝑfecta claudit: duo//
bus semicirculis (sic em̃ pleriq̄ eã vt hic
vides: notare solẽt) poteris intercludere.
D. video. M. Sunt tñ alia pũcta duo/
q̄ clausulas nõ respiciũt. alterũ q̊rũ reper
tum est/ad incognitũ siue nomen siue co
gnomen ꝑsone significandũ. aut etiã lo//
ci vel dignitatis. Cui puncto nomen/vt
quibusdã placet: gemipunctus est. Bis
etem̃ ꝑ trãsuersum cõprimit sic.. Alterũ
semipunctũ noiant. qð recte fieri solet ꝑ
transuersũ ad dextrã partẽ ꝓtractũ .: cũ
in fine alicuius linee dictio scindit in al//
tera mox linea suscipiẽs ꝯplementũ sic/
vel sic: D. Et nunq̄d deceret/vt de his q̊
rum exemplũ supius neglexisti. saltẽ par
uum nunc poneres. M. Decet vtiq̄. q̄//
re hoc sit exemplũ Cum neglecta debita
ꝓnũo ꝛõnis ꝯstructõe/recta punctãdi rõ
haberi nõ possit: debet hui⁹ artis cupid⁹
imprimis grãmatice p̄ceptis operã da//
re. In qua de coordinãdis dictõib⁹/ ꝑfe
cta rõ tractat; D. Et sic parit si placet:
quo pacto pũcta ipa (vt dixisti) ostendũt
viã ꝓnunciãdi: M. Saltem in mora tẽ
poris. Virgula em̃/dũ ꝓnuncias: par//
uã tp̄is morã exigit. Coma/longiusculã
cũ suspensa tñ voce. Colon tandẽ ⁊ perio
dus ꝓlixius interuallũ desiderant. Hec
de rõne punctandi/si ad exercitatiõꝫ ac//
cõmodaueris: tibi sufficiẽt q̄ grato ani//
mo suscipe velis. D. q̄ gratissimo. Sem
per valeas p̄stantissime magister. M. et
tu amantissime adolescens;

Finis.

Incipit tractat⁹ de accẽtu ꝑutilis

Accentus est artificiosa modula
tio vocis in significatiua ꝓlatõe
Tres siquidẽ sunt ꝓlationes. s.
mellica q̄ attendit in cantu. ⁊ illi adiacet
neuma qð est cantus. Metrica q̄ atten//
ditur in scansione metroꝝ. ⁊ illi adiacet
tp̄s. Significatiua siue ꝓsaica q̄ attendi
tur in comuni sermone. ⁊ illi adiacet ac//
centus. Sũt aũt tres accent⁹ p̄ncipales
s. acut⁹ q̄ fit ꝑ eleuationẽ vocis. vt in pri//
ma syllaba hui⁹ nois dñs. ⁊ repñtat ꝑ
figurã q̄ dr oxia. ab oxi qð ẽ acutũ. Gra//
uis q̄ fit ꝑ inclinationẽ vocis. vt patet in
media syllaba ⁊ vltima huius nois dñs
et exprimit per figurã q̄ dr baria. a bari
qð est graue. Circũflexus q̄ fit ꝑtim ꝑ e//
leuationẽ. ꝑtim per inclinatõꝫ vocis. vt
ꝑꝫ in penultima hui⁹ infinitiui amare.
Circũflex⁹ hodie ponit cũ acuto. nec est
in vsu nostro. Propter has tres spẽs tri
bus cẽsent noibus. Dicit nãq̄ accent⁹ ꝓpt
acutũ. tenor ꝓpter grauẽ. ton⁹ ꝓpter circũ
flexũ. Vel iõ dr accẽtus ab accinẽdo. id
est ad signandũ aliq̄d canẽdo. q: ad hoc
est accent⁹ inuẽtus vt sigtio dictiõis me
lius distinguat. Tenor dr a tenẽdo. quia
vna syllaba magis minusve tenet. To//
nus q̄si tonandi mod⁹. Regule de accen
tu sunt tales. Nulla dictio de natura acu
it vltimã nisi greca. vt lybię. agathę. vel
hebraica vt dauid ⁊ Jacob. Item nulla
dictio naturaliter breuis circũflecti debꝫ
qð mõ accipit ꝓ acui. Itẽ ois dictio regi
tur vno solo accentu. Omnis dictio mo
nosyllaba ſm cõmunẽ modũ legendi hꝫ
accentũ acutũ. vt fex ⁊ lex. ⁊ lis ⁊ res. Itẽ
ois dictio bissyllaba acuit primã. vt vir//
go. deus. rhoma. Itẽ ois dictio triũ syl//
labarũ ⁊ pluriũ habẽs penul. naturalit
longã hꝫ accentũ suꝑ ipam penul. vt for
tuna hr̃e poeta. Itẽ ois dictio triũ sylla//
barũ ⁊ vltra. habẽs penul. naturalit bre
uẽ. acuit antepenul. vt dñs ⁊ iusticia. De
secũda regula excipiunt plura. s. ergo qñ
ponit ꝓ causa ad differentiã sui qñ est cõ
iũctio illatiua. vt hoc facio ergo tui. mõ
acuit vltimã ꝯtra regulã de his syllabis
Puta qñ ponit ꝓ sicut. ad differentiã ver
bi puta in imperatiuo. Pone ꝓ retro ad
differẽtiã verbi pone in impatiuo. Una
id ẽ ꝑiter aduerbiũ ꝯgregãdi ad drãm
nois vna i ablt̃õ femĩo. Circũ vl̃ p̄posi//
tio. vel aduerbiũ ad drãꝫ acti hui⁹ nois
circus circi. Itẽ aduerbia in c. terminata
vt illic. istic. illuc. istuc. illac. istac. illinc.
istinc. Itẽ cõcisa. vt fumat ꝓ fumauit. p̄
mas ꝓ p̄matis. sic em̃ declinabat antiq//
tus. Et corrupta ꝑ ꝯpositõꝫ vt viden. id
est vidisne. satin ꝓ satisne. et apocopata
ab inde cõposita. vt abin. dein. ꝓin. in q̄
bus redit naturalis accentus q̄ debebat
esse suꝑ syllabã in. cũ esset lõga positiõe.
Hei interiectio ad differentiã ꝓnois ei.
acuit vltimam qua tñ pro monosyllaba

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0007
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG